

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Soňou Burešovou v právní věci žalobce: N. M. nar. bytem v zast. JUDr. Markétou Tukinskou, Ph.D., advokátkou se sídlem v Teplicích, J.V.Sládka 1363/2, proti žalované: Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, o zaplacení částky 763.500,- Kč s příslušenstvím;

t a k t o :

- I. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci částku 254.500,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně od 5.11.2015 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žaloba s tím, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 509.000,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 763.500,- Kč od 4.5.2015 do 4.11.2015 a s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 509.000,- od 5.11.2015 do zaplacení, se z a m í t á .
- III. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 44.368,- Kč k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Markéty Tukinské, do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalovaná je p o v i n n a zaplatit státu na účet Obvodního soudu pro Prahu 2 náklady vzniklé v řízení státu v částce 1.654,- Kč, do 15 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 30.10.2015, podanou u soudu téhož dne, domáhal zaplacení 763.500,- Kč jako finančního zadostiučinění nemajetkové újmy vzniklé žalobci nezákonným výkonem vazby v období od do (tj. celkem 509 dnů), a to v rámci trestního stíhání vedeného proti žalobci po podání obžaloby u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. od 9.12.2008, kdy bylo žalobci sděleno obvinění. Trestní stíhání žalobce skončilo jednak usnesením Okresního soudu v Liberci č.j. ze dne 20.4.2012, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka

v Liberci č.j. [REDAKCE] ze dne 14.12.2012, kterým bylo podle ust. § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno trestní stíhání žalobce pro část skutků, ve kterých obžaloba shledávala trestné činy účasti na zločinném spolčení podle ust. § 163a odst. 1 trestního zákona a napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle ust. § 171d odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona (stížnosti proti tomuto usnesení byly zamítnuty a usnesení nabylo právní moci dne 14.12.2012), a dále usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č.j. [REDAKCE] ze dne 12.11.2014, kterým byl ohledně zbylých skutků, ve kterých obžaloba shledávala shora uvedené trestné činy, zrušen předchozí odsuzující rozsudek soudu prvního stupně a trestní stíhání bylo z důvodu podle § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno z důvodu jeho promlčení. Toto usnesení nabylo právní moci 12.11.2014. V důsledku výkonu vazby se žalobci rozpadlo manželství, utrpěla jeho dobrá pověst a došlo ke snížení jeho lidské důstojnosti. Adekvátní utrpěné nemajetkové újme shledával žalobce částku 1.500,- Kč za jeden den výkonu vazby, tj. celkem 763.500,- Kč.

Podáním ze dne 1.7.2016 rozšířil žalobce žalobu o úrok z prodlení v zákonné výši z částky 763.500,- Kč od 4.5.2015 do zaplacení. Soud změnu žaloby spočívající v jejím rozšíření dle ust. § 95 o.s.ř. připustil (*výrok I. rozsudku ze dne 22.9.2016, č.j. 27 C 114/2015-63*).

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Uvedla, že u ní žalobce předběžně uplatnil dne 4.5.2015 (žádostí ze dne 26.3.2015) nárok na poskytnutí odškodnění ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) /dále jen „OdpŠk“, a to finančního zadostiučinění nemajetkové újmy vzniklé nezákonným výkonem vazby, ve výši 763.500,- Kč. Stanoviskem ze dne 21.10.2015 (doručeným žalobci dne 23.10.2015) žalovaná žádosti žalobce nevyhověla, neboť v případě skutků, ohledně kterých bylo trestní stíhání pravomocně zastaveno dne 14.12.2012, je žalobcův nárok promlčen, a v případě skutků, ohledně kterých bylo trestní stíhání zastaveno pro jeho promlčení, není dán odpovědnostní titul.

Soud ve věci rozhodl **rozsudkem ze dne 22.9.2016, č.j. 27 C 114/2015-63 tak, že žalobu pro neexistenci odpovědnostního titulu zamítl** a že žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení. K odvolání žalobce **Městský soud v Praze usnesením ze dne 8.2.2017, č.j. 18 Co 5/ 2017-99 rozsudek soudu I. stupně v meritu věci a v nákladovém výroku zrušil** a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Odvolací soud přisvědčil soudu I. stupně v jeho závěru o nedůvodnosti žalovanou uplatněné námitce promlčení, neztotožnil se však s jeho závěrem o neexistenci odpovědnostního titulu. Dle odvolacího soudu jsou **předpoklady pro vznik odpovědnosti žalované za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci rozhodnutím o vazbě** ve smyslu ust. § 9 odst. 1 OdpŠk **splněny**, neboť pozdější trestní stíhání žalobce pro skutek, pro který byl vzat do vazby, neskončilo odsouzením, ale zastavením trestního stíhání, přičemž žalovaná netvrdila žádné skutečnosti podřaditelné pod skutkovou podstatu „zavinění si vazby“ ve smyslu ust. § 12 odst. 1 písm. a) OdpŠk. Odvolací soud proto uložil soudu I. stupně **rozhodnout o formě a výši odškodnění za výkon vazby** a o nákladech řízení (včetně řízení odvolacího).

Soud provedl dokazování v následujícím rozsahu a na jeho základě, či na základě shodných tvrzení stran, učinil následná skutková zjištění:

Žalobce předběžně uplatnil dne 4.5.2015 (žádostí ze dne 26.3.2015) nárok na finanční zadostiučinění nemajetkové újmy vzniklé mu nezákonným výkonem vazby, a to ve výši

žalované částky. Žádosti žalobce nebylo stanoviskem ze dne 21.10.2015 vyhověno. Stanovisko bylo žalobci doručeno dne 23.10.2015 (viz žádost o odškodnění ze dne 26.3.2015 s podacím razítkem Ministerstva spravedlnosti s datem 4.5.2015, stanovisko Ministerstva spravedlnosti ze dne 21.10.2015 a viz shodné tvrzení stran ohledně doručení stanoviska žalobci).

V rámci trestního stíhání vedeného proti žalobci /po podání obžaloby u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. [REDAKCE] od 13.12.2008, kdy bylo žalobci sděleno obvinění, byl žalobce v období od [REDAKCE] do [REDAKCE] (tj. celkem 509 dnů) stíhán vazebně. Žalobce byl vzat do vazby z vazebních důvodů dle § 67 písm. a), c) trestního řádu. Trestní stíhání bylo proti žalobci vedeno pro podezření ze spáchání trestného činu účasti na zločinném spolčení podle ust. § 163a odst. 1 trestního zákona a trestného činu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle ust. § 171d odst. 1,2 písm. a), b) trestního zákona, kterých se měl spolu s dalšími obviněnými dopustit tím, že [REDAKCE]

[REDAKCE] Žalobce N. M. se měl na trestné činnosti zločinného spolčení podílet tím, že [REDAKCE]

[REDAKCE] (viz spis Okresního soudu v Liberci sp.zn. [REDAKCE] a to: usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 9. 12. 2008 č.j. [REDAKCE], usnesení Okresního soudu v Teplicích sp. zn. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] kterým bylo rozhodnuto o vzetí žalobce do vazby z vazebních důvodů dle § 67 písm. a), c) tr. řádu, pokyn kanceláři ze dne 6. 5. 2010 na č.l. 4994 tr. spisu)

Trestní stíhání žalobce skončilo jednak usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 20.4.2012, č.j. [REDAKCE] ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14.12.2012, č.j. [REDAKCE] kterým bylo podle ust. § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno trestní stíhání žalobce pro část skutků, ve kterých obžaloba shledávala trestné činy účasti na zločinném spolčení podle ust. § 163a odst. 1 trestního zákona a napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle ust. § 171d odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona, když stížnosti proti tomuto usnesení byly zamítnuty a usnesení nabylo právní moci dne 14.12.2012. Při předběžném projednání obžaloby dne 28.1.2013 bylo uzavřeno, že skutek obžalovaných popsany pod bodem I. nebude nadále posuzován jako trestný čin účasti na zločinném spolčení. Dále pak skončilo trestní stíhání žalobce usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č.j. [REDAKCE] ze dne 12.11.2014, kterým byl ohledně zbylých skutků, ve kterých obžaloba shledávala shora uvedené trestné činy, zrušen předchozí odsuzující rozsudek soudu prvního stupně a trestní stíhání bylo z důvodu podle § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno z důvodu jeho promlčení. Toto usnesení nabylo právní moci 12.11.2014 (viz spis Okresního soudu v Liberci sp.zn. [REDAKCE] a to: usnesení Okresního

soudu v Liberci č.j. [redacted] ze dne 20. 4. 2012, kterým dle § 188 odst. 1 písm. c) tr. řádu z důvodu dle § 172 odst. 1 písm. b) tr. řádu bylo zastaveno trestní stíhání mimo jiné N [redacted] M [redacted] pro zde vyjmenované skutky, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, č.j. [redacted] ze dne 14. 12. 2012, kterým byly stížnosti proti usnesení soudu I. stupně jako nedůvodné zamítnuty, protokol o neveřejném zasedání Okresního soudu v Liberci ve věci sp. zn. [redacted] dne 28. 1. 2013 na č.l. 5154 spisu, kde závěr předběžného projednání zní, že skutek obžalovaných popsany pod bodem I. nebude nadále posuzován jako trestný čin účasti na zločinném spolčení, rozsudek Okresního soudu v Liberci č.j. [redacted] [redacted] ze dne 10. 12. 2013, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, č.j. [redacted] ze dne 12. 12. 2014).

Při výslechu dne 13.12.2008 žalobce uvedl, že má pozastavenou živnost a je veden na úřadu práce (viz spis Okresního soudu v Liberci sp.zn. [redacted] a to: protokol o výslechu ze dne 13. 12. 2008 na č.l. 1290). Žalobce uvedl, že před vzetím do vazby podnikal v rámci společnosti [redacted], která měla předmět podnikání – zprostředkování práce. Měl procenta z každé uzavřené smlouvy. Před vzetím do vazby dosahoval výdělku cca [redacted],- Kč měsíčně. Proč a kdy společnost skončila v likvidaci, žalobce neví. Žalobce uvedl, že před vzetím do vazby měl asi 100 obchodních kontaktů, po propuštění z vazby již nikoliv. Po propuštění z vazby dosahoval výdělku cca [redacted]- Kč měsíčně (viz účastnická výpověď žalobce). Žalobce byl od [redacted] do [redacted] polečnickem společnosti [redacted] předmětem podnikání koupě zboží za účelem dalšího prodeje a prodej a hostinská činnost. Dne 8.4.2013 byla soudem nařízena likvidace této společnosti a následně dne 20.9.2014 byla společnost vymazána z obchodního rejstříku (viz výpis společnosti [redacted] z obchodního rejstříku). Žalobce dále podnikal od 7.9.1994 pod obchodní firmou N [redacted] M [redacted] s živnostenským oprávněním výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona – výroba textilií, textilních výrobků, oděvů a oděvních doplňků; velkoobchod, maloobchod /provozování živnosti má od června 2010 do června 2020 přerušeno/, s živnostenským oprávněním hostinská činnost /zánik oprávnění březen 1995/ a s živnostenským oprávněním koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej /provozování živnosti přerušeno od března 2006 do března 2008; zánik oprávnění červen 2008/ (viz výpis z obchodního rejstříku, výpis z živnostenského rejstříku a výpis z registru ekonomických subjektů ČSÚ v ARES). Svědci vypovídali, že žalobce byl před vzetím do vazby úspěšným podnikatelem. Jakým způsobem podnikal, zda v rámci nějaké společnosti či na základě živnostenského oprávnění, nevěděli. Žalobce se v počátcích podnikání věnoval dovozu ovoce a zeleniny, později dovážel radiátory, po propuštění z vazby dovážel mramor. Před vazebním stíháním se podílel i na podnikání syna v [redacted] (viz výpověď svědků I [redacted] D [redacted] M [redacted] D [redacted], D [redacted] K [redacted] N [redacted] R [redacted]). Před vzetím do vazby měl žalobce tlumočit a pomoci zrealizovat svědkovi M [redacted] B [redacted] dovoz zboží z města [redacted] do ČR (jednalo se o zařízení pro koupelny a trubky pro rozvod vody). Žalobce si takto měl vydělat celkem [redacted],- Kč (viz výpověď svědka M [redacted] B [redacted]).

Žalobce N [redacted] M [redacted] neměl záznam v rejstříku trestů (viz spis Okresního soudu v Liberci sp.zn. [redacted] a to: opis evidence rejstříku trestů na č.l. 5054).

K žádostem žalobce o propuštění z vazby podávali prohlášení M [redacted] B [redacted] I [redacted] D [redacted] a JUDr. J [redacted] Ž [redacted] a zaručovali se, že žalobce je čestný člověk, který žil a i po propuštění z vazby bude žít řádným životem (viz prohlášení M [redacted] B [redacted] I [redacted] D [redacted] a JUDr. J [redacted] Ž [redacted] ve spise sp.zn. [redacted]).

Žalobce tvrdil, že před zahájením trestního stíhání žalobce příležitostně tlumočil pro cizineckou policii, a to z albánského jazyka (viz *účastnická výpověď žalobce a viz spis Okresního soudu v Liberci sp.zn. [REDACTED], a to: protokol o výslechu ze dne 13. 12. 2008 na č.l. 1293*).

V době vazebního stíhání žalobce ho jeho bývalá manželka podporovala, obracela se na orgány činné v trestním řízení, na kancelář prezidenta republiky a další instituce s žádostmi o pomoc (viz *trestní spis Okresního soudu v Liberci sp.zn. [REDACTED], a to: dopis bývalé manželky žalobce ze dne 22.10.2009 adresovaný Policii ČR na č.l. 1370, dopis bývalé manželky žalobce adresovaný Policii ČR s podacím razítkem s datem 8.6.2009 na č.l. 1357, dopis bývalé manželky žalobce adresovaný OS v Teplicích s podacím razítkem OSZ s datem 19.10.2009 na č.l. 1361, dopis z kanceláře prezidenta republiky ze dne 13.5.2009 adresovaný bývalé manželce žalobce na č.l. 1362; dále přílohového spisu sp.zn. [REDACTED] dopis na č.l. 8 spisu s podacím razítkem OSZ Teplice s datem 14.5.2009 a dopis na č.l. 17 s podacím razítkem OS v Teplicích s datem 27.5.2009*).

Žalobce [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 28.1.2011, č.j. [REDACTED] bylo rozvedeno manželství žalobce s M [REDACTED] M [REDACTED] K [REDACTED]. Rozvodové řízení bylo iniciováno M [REDACTED] M [REDACTED] K [REDACTED] žalobce se k návrhu na rozvod připojil. Vzhledem k tomu, že se v manželství žádné děti nenarodily, společné jmění manželů bylo vypořádáno dohodou a manželé spolu již více než 6 měsíců nežili, soud příčinu rozvratu nezjišťoval. Rozsudek nabyl právní moci dne 9.3.2011 (viz *rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 28.1.2011, č.j. [REDACTED]*). Bývalá manželka žalobce příčinu rozvratu manželství spatřovala v chování žalobce k ní, kdy ji měl sledovat, vyčítat jí čas strávený s kamarádkami, utrácení peněz a nedostatečnou péči o domácnost. Vazební stíhání žalobce pak rozvrat toliko urychlilo, neboť si uvědomila, že je jí bez žalobce lépe. S rozvodem vyčkávala, až na propuštění žalobce (viz *výpověď svědkyně M [REDACTED] K [REDACTED]*). Žalobce příčinu rozvratu manželství spatřoval ve vazebním stíhání, neboť po jeho propuštění z vazby již nebyl tím manželem jako dříve, který se o vše postará a vše zařídí (viz *účastnická výpověď žalobce*). Dle výpovědi svědkyně Ing. J [REDACTED] H [REDACTED] a svědkyně V [REDACTED] S [REDACTED] došlo k rozpadu manželství, neboť si bývalá manželka žalobce našla novou známost (viz *výpověď svědkyně Ing. J [REDACTED] H [REDACTED] a V [REDACTED] S [REDACTED]*). Dle výpovědi svědkyně D [REDACTED] K [REDACTED] byla příčinou rozvratu manželství skutečnost, že bývalá manželka žalobce začala tančit u tyče, s čímž žalobce nesouhlasil (viz *výpověď svědkyně D [REDACTED] K [REDACTED]*).

V novinovém článku [REDACTED] není ani zmínky o žalobci či jeho trestním, popř. vazebním, stíhání. Novinový článek [REDACTED] informuje o akci Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, v rámci které zatkli detektivové osm lidí, kteří měli nejméně od roku 2005 organizovat na území ČR [REDACTED]. Žalobce v článku nebyl jmenován ani jinak zmíněn. Žalobce poskytl rozhovor o svém vazebním stíhání, který byl dne [REDACTED] pod titulkem

[redacted] uveřejněn na [redacted].
Součástí článku je i žalobcova fotografie (viz výše jmenované články).

Žalobce vazební stíhání špatně snášel, byl ve společnosti cizinců, s kterými si nerozuměl. V cele se normálně kouřilo, což mu jako nekuřákovi vadilo. Bál se, že už nikdy neuvidí svou manželku. Výkon vazby měl negativní dopad na žalobcovu psychiku. Po propuštění byl podrážděný, konfliktní, což předtím nebýval. Byl vždy přátelský a lidem ochotně pomáhal. V Liberci se mu proto říkalo [redacted]. Před vzetím do vazby žalobce často chodil do společnosti, navštěvoval se známými restaurace, účastnil se oslav. Po propuštění z vazby společenský život výrazně omezil. Někteří známí se od něj odvrátili. Nevěřili, že by byl vazebně stíhán „jen tak“. Hleděli na něj jako na „mafιάna“ (viz účastnická výpověď žalobce, výpověď svědka I. [redacted] D. [redacted] svědka M. [redacted] D. [redacted] svědkyně Ing. J. [redacted] H. [redacted] svědkyně D. [redacted] K. [redacted]).

Soud pro nadbytečnost neprováděl k důkazu reakce institucí, na které se bývalá manželka žalobce obracela s žádostmi o pomoc pro žalobce, neboť žalobní tvrzení v tomto směru žalovaná ani nesporeovala.

Na základě výše popsaných skutkových zjištění učinil soud tento závěr o skutkovém závěru:

V rámci trestního stíhání vedeného proti žalobci /po podání obžaloby u Okresního soudu v Liberci pod sp.zn. [redacted] od 13.12.2008, kdy bylo žalobci sděleno obvinění, byl žalobce v období od [redacted] do [redacted] (tj. celkem 509 dnů) stíhán vazebně. Žalobce byl vzat do vazby z vazebních důvodů dle § 67 písm. a), c) trestního řádu. Trestní stíhání bylo proti žalobci vedeno pro podezření ze spáchání trestného činu účasti na zločinném spolčení podle ust. § 163a odst. 1 trestního zákona a trestného činu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle ust. § 171d odst. 1,2 písm. a), b) trestního zákona.

Trestní stíhání žalobce skončilo jednak usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 20.4.2012, č.j. [redacted], ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 14.12.2012, č.j. [redacted] kterým bylo podle ust. § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno trestní stíhání žalobce pro část skutků, ve kterých obžaloba shledávala trestné činy účasti na zločinném spolčení podle ust. § 163a odst. 1 trestního zákona a napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle ust. § 171d odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákona. Dále pak skončilo trestní stíhání žalobce usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci č.j. [redacted] [redacted] ze dne 12.11.2014, kterým byl ohledně zbylých skutků zrušen předchozí odsuzující rozsudek soudu prvního stupně a trestní stíhání bylo z důvodu podle § 11 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastaveno z důvodu jeho promlčení. Toto usnesení nabylo právní moci 12.11.2014.

Žalobce neměl záznam v rejstříku trestů. Vazbu špatně snášel, měla negativní vliv na jeho psychiku. Po propuštění z vazby již nebyl tolik společenský, byl podrážděný, více uzavřený. Přišel o některé známé. Říkalo se o něm, že je „mafían“.

Dne 9.3.2011 bylo jeho manželství rozvedeno, aniž bylo třeba zjišťovat příčinu rozvratu manželství.

Žalobcovy příjmy činily dle jeho výpovědi před vzetím do vazby cca ██████- Kč měsíčně, po jeho propuštění cca ██████- Kč měsíčně. Jinak příjmy žalobce nikterak nedoložil. Některé aktivity žalobce v oblasti nákupu a prodeje zboží před vzetím do vazby byly prokázány svědeckými výpověďmi, na druhou stranu svědci ani nevěděli, zda žalobce jednal sám za sebe jako podnikatel či za obchodní společnost. Rovněž k těmto aktivitám nebylo v písemné podobě ničeho doloženo.

Po právní stránce soud posoudil věc následovně:

Podle ust. § 1 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) /dále jen „OdpŠk“/ stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 2 OdpŠk se odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit. Podle ust. § 3 OdpŠk stát odpovídá za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, („úřední osoby“), c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona („územní celky v přenesené působnosti“).

Podle ust. § 9 odst. 1 OdpŠk má právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.

Podle ust. § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Žalobce splnil podmínku pro soudní uplatnění nároku na zadostiučinění újmy způsobené nezákonným omezením osobní svobody, předvídanou ust. § 14 OdpŠk, neboť žalovaný nárok u žalované předběžně uplatnil.

Výkon vazby za podmínek ust. § 9 odst. 1 OdpŠk je odpovědnostním titulem, byť rozhodnutí o vazbě nebylo pro nezákonnost zrušeno či změněno. Předpokladem pro odpovědnost státu je, že 1) poškozený vazbu vykonal, 2) vznikla mu škoda (nemajetková újma), 3) existence příčinné souvislosti mezi vazbou a škodou (újmou) a 4) takový způsob skončení trestního řízení, při kterém nedojde k odsouzení poškozeného. V daném případě bylo prokázáno (a nebylo o tom ani sporu), že žalobce vykonal vazbu v rozsahu 509 dnů, že trestní řízení skončilo zastavením řízení a že žalobci výkonem vazby vznikla nemajetková újma. S ohledem na závazný právní názor odvolacího soudu ohledně existence odpovědnostního titulu, když žalovaná ani nadále netvrdila, že si žalobce vazbu zavinil sám svým jednáním, se soud zabýval tím, zadostiučinění v jaké formě, resp. v jaké výši, nemajetkové újmě žalobce odpovídá. Žalovaná se s ohledem na okolnosti vazby a dopad vazby do života žalobce klonila k zadostiučinění na dolní hranici sazby, soudy přiznávají.

Dle ustálené judikatury (zejména rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11.1.2012, sp.zn.

30 Cdo 2357/2010) relevantními kritérii pro úvahu o formě a výši odškodnění zpravidla jsou: a) povaha trestní věci, b) celková délka omezení osobní svobody a c) následky v osobní sféře poškozeného.

Žalobce byl vazebně stíhán pro **trestný čin účasti na zločinném spolčení** podle ust. § 163a odst. 1 trestního zákona a **trestný čin napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky** podle ust. § 171d odst. 1,2 písm. a), b) trestního zákona. Byl ohrožen trestem odnětí svobody na 2 léta až 10 let. S ohledem na dosavadní bezúhonnost trest při horní hranici sazby nepřipadal do úvahy. Povaha trestného činu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky dle názoru soudu v obecné rovině nepůsobí takové společenské odsouzení stíhaného, jako je tomu u trestných činů proti životu a zdraví, proti svobodě s lidské důstojnosti či trestné činy hrubě narušující občanské soužití. U povahy trestného činu účasti na zločinném spolčení je pak společenské odsouzení stíhaného dle názoru soudu již o něco vyšší, neboť svědčí o soustavném páchání organizované trestné činnosti za účelem dosažení zisku, tedy o jisté zločinné profesionalitě stíhaného. Na druhou stranu ani tento trestný čin, týkal-li fiktivních sňatků za účelem získání pobytu, nevyvolává u společnosti takovou negativní odezvu jako např. výše zmiňované trestné činy (vražda, znásilnění apod.).

Ke kritériu celkové délky omezení osobní svobody Nejvyšší soud v rozsudku sp.zn. 30 Cdo 2357/2010, ze dne 11.1.2012, vycházející z úrovně odškodnění jednotlivých evropských států, jakož i ze životní úrovně v České republice, dospěl k závěru, že **adekvátním odškodněním je částka v rozmezí 500,- až 1.500,- Kč za jeden den trvání vazby**, v jejímž rámci promítne jiné okolnosti svého posuzování. Jedná se o rozmezí toliko orientační s tím, že podléhá pouze úvaze soudu v konkrétním případě, k jaké částce dospěje. V projednávaném případě nebylo sporu, že **vazba trvala 509 dnů**.

Již z povahy omezení osobní svobody lze dovést negativní dopady do svobody pohybu či do práva na soukromí poškozeného, zejména jedná-li se o osobu dosud bezúhonnou.

Tvrzený negativní dopad vazby na trvání manželství se však žalobci v řízení prokázat nepodařilo. Jeho bývalá manželka tvrdila, že vazba jen vše urychlila, že si díky ní uvědomila, že je jí bez žalobce lépe. Slyšení svědkové buď o příčině rozpadu manželství nevěděli, toliko spekulovali, že k němu došlo patrně v důsledku vazby, anebo uváděli jiné příčiny (nová známost bývalé manželky, tanec u tyče). Rozvodový soud pak příčinu rozvratu manželství nezjišťoval, neboť se žalobce k návrhu na rozvod připojil a byly splněny i další podmínky tzv. nesporného rozvodu. [REDAKCE]

Pokud jde o **dopad vazebního stíhání na podnikání žalobce**, nelze přehlédnout, že výdělkové poměry žalobce (dle výpovědi samotného žalobce!) byly po propuštění z vazby vyšší, než-li předtím. Žalobce řádně nedoložil, o jaké obchodní příležitosti vazebním stíháním přišel. Slyšení svědkové obecně vypovídali o jakési participaci žalobce na obchodech v oblasti [REDAKCE] ale nebyli ani schopni říci, zda žalobce jednal sám za sebe či za obchodní společnost. Nebyly doloženy ani žádné obchodní smlouvy či návrhy takovýchto smluv, které by prokazovaly zmaření konkrétním obchodních transakcí. Žalobce v řízení ani neprokázal, že před vazebním stíháním tlumočil pro Policii ČR, neboť žádný ze

slyšených svědků tuto skutečnost nepotvrdil.

Žalobce v řízení **neprokázal, že by jeho vazební stíhání bylo široce medializováno**. Novinové články čtené k důkazu se buď vazebního stíhání žalobce netýkaly anebo v nich nebyl žalobce ani uveden. Skutečnost, že sám žalobce poskytl médiím rozhovor o svém trestním a vazebním stíhání a svou fotografií, pak nelze přičítat k tíži žalované.

Soud nemá pochybnosti o tom, že **vazební stíhání mělo negativní dopad** na psychiku žalobce, že se trápil, že bude odsouzen, že špatně snášel omezení osobní svobody, jakož i zásah do soukromí, kdy byl ve společnosti lidí nevalné úrovně, se kterými ani pro jazykovou bariéru nemohl komunikovat, že špatně snášel eskorty a obával o negativní dopad vazby na jeho svazek s výrazně mladší manželkou. Takovéto újmy s sebou vazební stíhání zpravidla, zejména u osob bezúhonných, přináší.

Soud zohlednil dobu trvání vazebního stíhání, povahu trestných činů pro, které byl dosud bezúhonný žalobce stíhán, jakož i prokázané dopady do osobního života a uzavřel, že zadostiučinění takovéto újmy toliko konstatováním či omluvou odčinit nelze. Při úvaze o výši finančního zadostiučinění však soud k tíži žalobce přihlédl ke skutečnosti, že **žalobce měl na vzniku situace, pro kterou byl následně trestně stíhán, podíl**. Odvolací Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci totiž v usnesení ze dne 12.11.2014, č.j. [REDAKCE] uzavřel, že se žalobce dopustil skutku, který by bylo možno kvalifikovat jako trestný čin napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky dle ust. § 171d odst. 1 trestního zákona, neboť v úmyslu získat neoprávněný majetkový prospěch pomáhal jinému k neoprávněnému pobytu na území republiky. Trestní stíhání však bylo zastaveno, neboť promlčecí doba uplynula již dne 11.12.2012. Podíl poškozeného na vzniku situace, pro kterou došlo k trestnímu stíhání, je pak rozhodný nejen pro posouzení intenzity jeho nemajetkové újmy způsobené výkonem vazby, ale i pro přiznání zadostiučinění (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 14.6.2016, sp.zn. 30 Cdo 3094/2014). **Soud proto přiznal žalobci odškodnění při samé dolní hranici rozmezí stanoveného judikaturou, tj. 500,- Kč za jeden den trvání vazby, tj. celkem částku 254.000,- Kč a ve zbytku žalobu jako nedůvodnou zamítl.**

Spolu s částkou 254.500,- Kč přiznal soud žalobci rovněž úrok z prodlení od 5.11.2015 do zaplacení **v zákonné výši** dle ust. § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob, a **od data prodlení**, neboť žalovaná se dostala do prodlení uplynutím 6-ti měsíců od předběžného uplatnění nároku u žalované (nárok věřitele na zaplacení úroků z prodlení vzniká podle ust. § 1970 o.z. tehdy, nesplní-li dlužník svůj peněžitý dluh řádně a včas, tedy je-li v prodlení, a zároveň dle ust. § 15 odst. 2 OdpŠk domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen). K prodlení žalované s náhradou nemajetkové újmy proto došlo až marným uplynutím šestiměsíční lhůty určené k předběžnému projednání nároku, která začala běžet ode dne uplatnění nároku, tj. dne 4.5.2015, a teprve ode dne následujícího po uplynutí lhůty žalovanou stíhá povinnost zaplatit úrok z prodlení – lhůta 6-ti měsíců skončila 4.11.2015 a žalovaná se dostala do prodlení 5.11.2015 (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.4.2003, sp.zn. 25 Cdo 2060/2001). Ve zbytku soud požadovaný úrok z prodlení zamítl.

K nákladům řízení:

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. a přiznal žalobci plnou náhradu nákladů řízení, neboť rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu. Soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení v celkové částce **44.368,- Kč**, která spočívá v:

plné odměně advokáta za 10 úkonů právní služby á 3.100,- Kč (§ 7 bod 5. a § 9 odst. 4 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), spočívající v přípravě a převzetí právního zastoupení, následného doplnění žalobních tvrzení, změny žaloby, podání odvolání, účasti na 6 jednání před soudem (včetně účasti na odvolacím jednání) dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a k) advokátního tarifu;

náhradě hotových výdajů dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu za 10 úkonů právní služby (celkem 3.000,- Kč),

náhradě za čas strávený advokátem cestou k soudu dle ust. § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 3 advokátního tarifu ve výši 4.800,- Kč, když jedna cesta k soudu a zpět (Teplice –Praha – Teplice) trvala 4 hodiny a celkem se právní zástupkyně žalobce zúčastnila 6 jednání před soudem;

náhradě cestovného ve výši 5.568,- Kč za 6 cest ze sídla kanceláře právní zástupkyně do Prahy – Letňan (zohledněn počet km 82 za cestu Teplice - Praha, průměrná spotřeba vozidla Škoda Octavia 6,1 l na 100 km, cena motorové nafty 28,60 Kč a sazba základní náhrady 3,90) dle § 157 a § 158 a § 189 zák. č. 262/2006 Sb., zákoník práce, a dle prováděcí vyhlášky k § 189 zákoníku práce.

O nákladech vzniklých v řízení státu (vyplacené svědečné) rozhodl soud podle úspěchu ve věci a uložil povinnost k jejich úhradě v řízení neúspěšné žalované, u které nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (ust. § 148 odst. 1 o.s.ř.).

V řízení bylo z rozpočtu soudu vyplaceno svědečné svědkyni Ing. J. H. ve výši 1.390,- Kč (viz usnesení č.j. 27 C 114/2015159 ze dne 21.8.2017) a svědečné svědkyni M. K. ve výši 264,- Kč (viz usnesení ze dne 8.6.2017 na č.l. 126 p.v.). **Celkem bylo vyplaceno z rozpočtu soudu 1.654,- Kč** a tato částka představuje náklady vzniklé v řízení státu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku j e m o ž n o podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu bude ukládat vykonatelné rozhodnutí, má oprávněný právo domáhat se splnění uložené povinnosti návrhem na nařízení exekuce.

V Praze dne 22. září 2017

Mgr. Soňa B u r e š o v á, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Dračková